

Til fru Lene Espersen, der siger, hun bliver ved, indtil hun får et svar: Jeg ved ikke, om det vil tilfredsstille denne her gang, men lad mig forsøge alligevel. Jeg var ved at citere et Ritzau-telegram før, desværre havde jeg fået det forkerte papir med op, så nu vil jeg gøre det fuldstændig korrekt. Det er Ritzau den 27.

marts, der skriver følgende:

»Den Europæiske Centralbank, ECB, er parat til at gribe ind med pengepolitiske midler for at bekæmpe inflation udløst af høje lønstigninger i Tyskland.«

Dette budskab kom den portugisiske centralbankdirektør, Vitor Constancio, med mandag den 27. marts i en kommentar til de igangværende tyske lønforhandlinger. Constancio sagde, at hvis de tyske arbejdstagere opnår lønstigninger, der i væsentlig grad overstiger ECB's inflationsmål på 2 pct., vil banken gribe ind, og sig mig engang: Er det ikke noget nyt, at Centralbanken truer med at gribe direkte ind i et lands forhandlinger på arbejdsmarkedet? Efter min vurdering er det da tilfældet.

Lad mig tage artiklen i Berlingske Tidende fra i går, hvor der beskrives helt klare politikker på personskatteområdet. Man vil have EU-landene til at nedsætte de laveste personskatter. Det er efter vores vurdering meget fornuftigt, men det er da også at blande sig på helt, helt nye områder, og hele pointen i den nødvendige politiske integration er jo netop, at man skal have en mere ensartet udvikling af velfærdssystemerne på de forskellige områder.

Jeg kan ikke svare præcis på, hvor man vil gå ind, men jeg kan give nogle eksempler på, hvordan man i øjeblikket interesserer sig for helt nye områder – skattepolitik, socialpolitik, velfærdspolitik og lønpolitik. Jeg siger bare, man er naiv og vil stikke befolkningen blå i øjnene, hvis man afviser, at det vil få store konsekvenser.

Hr. Claus Larsen-Jensen spørger om fastkurspolitikken. Vi har ikke noget ønske om at ændre fastkurspolitikken, men jeg må spørge hr. Claus Larsen-Jensen: Er det ikke lidt ahistorisk, at fordi man ikke har brugt det instrument i 15-20 år, skal man fuldstændig fraskrive sig det? Hvis hr. Claus Larsen-Jensen ikke bruger en skruenøgle i sit hus i et stykke tid, smider han den vel ikke væk, vel? Og er det ikke trods alt lidt uklogt at smide et instrument væk, som kan blive aktuelt på et senere tidspunkt?

Der er en fuldstændig mangel på historisk perspektiv i denne diskussion. Alle tager ud-

gangspunkt i, hvad der er sket de sidste 2, 3, 4 og 5 år, uden at tænke på, at en tilslutning til ØMU-en jo har langt mere vidtrækkende konsekvenser, fordi vi skal tænke 10, 15, 20, 25, 50, 100 år frem i tiden. Når man tænker på, hvordan de økonomiske teorier har ændret sig, hvordan økonomerne ændrer opfattelse af, hvad der er godt og skidt, og hvad der er rigtigt og forkert, er det meget, meget hasarderet, at man vil give et endegyldigt svar på konsekvenserne af ØMU-medlemskabet ved at tage udgangspunkt i, hvad der er sagt de sidste 3, 4, 5, 10 og 15 år. Vi skal tænke 50, 100 år frem i tiden, hvis det skal gøres ærligt, og det sker altså ikke ved, at man bare henviser til, at man ikke har brugt et bestemt instrument i en kort periode.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg synes ikke, jeg fik svar på mit spørgsmål, og jeg synes endda, jeg spurgte så pænt. Men jeg er ikke sur, og jeg spørger pænt en gang til.

Jeg vil gerne spørge om folkepensionen: Vil hr. Holger K. Nielsen eller en anden ikke godt bekræfte, at for så vidt Danmark ville fordoble folkepensionen, var der ikke et øje i forbindelse med euro og konvergenskrav, der kunne blande sig i det, bare vi sørgede for at finansiere det og ikke lavede et kæmpehul i kassen? Det er det ene spørgsmål.

Det næste går på demokratisering og demokrati: Er der ikke en lille smule lys forude, set med hr. Holger K. Niensens øjne, når man i stedet for at være blevet dikteret noget af de såkaldte rå markeds kræfter, Deutsche Bundesbank og D-marken, der tidligere har kørt løbet på alle andres vegne, nu kan se et råd af ministre, der kan sidde og småskændes om det, for sig?

Og for det tredje: Vil hr. Holger K. Nielsen ikke godt erkende, at udvidelsen mod øst, som er en meget krævende proces – det er vi enige om – nok også kan bære, at Danmark tager stilling ved en euroafstemning? Og hvorvidt vi nu stemmer ja eller nej, har vel ikke meget med det at gøre?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg er heller ikke sur på hr. Holger K. Nielsen, og jeg skal også prøve at holde et venligt og elskværdigt toneleje.